

ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΜΙΖΕΣ: Τα χαρακτηριστικά της εξάρτησης

Η αποκάλυψη σκανδάλων διαφθοράς και χρηματισμού σε καθεστώς εξάρτησης και υποτέλειας, όπου δυστυχώς βρίσκεται η χώρα μας, κατά κανόνα οφείλεται στις αντιθέσεις των ξένων προστατών, προκειμένου να προωθούν μέσω του ελέγχου της πολιτικής και δημόσιας ζωής τα συμφέροντά τους. Οι μίζες είναι τα αργύρια της προδοσίας των εξαχρειωμένων. Οι ξένοι, άλλωστε, επιδιώκουν αυτό το καθεστώς να το υπηρετούν συνήθως εξαχρειωμένοι και διεφθαρμένοι, ώστε να τους κρατούν δεμένους, με την απειλή των αποκαλύψεων. Χαρακτηριστικό πρόσφατο παράδειγμα είναι οι δωροδοκίες της Siemens και των άλλων γερμανικών εταιρειών όπλων, τις οποίες η Γερμανία γνωρίζει, γι' αυτό έχει στο χέρι αυτούς που δωροδοκήθηκαν.

Μεταπολεμικά, πριν από την ένταξη της χώρας στην ΕΟΚ είχαν βγει στη δημοσιότητα σχετικά λίγα σκάνδαλα και μόνο υψηλόβαθμων κυβερνητικών αξιωματούχων, κυρίως υπουργών και πρωθυπουργού.

Το 1955 κατηγορήθηκε ο Κωνσταντίνος Παπακωνσταντίνου, τότε υφυπουργός Συγκοινωνιών, (υπουργός ήταν ο Κ. Καραμανλής) ότι είχε ζητήσει 100.000 δολάρια μίζα για προμήθεια του ΟΤΕ με 50.000 αυτόματα τηλέφωνα από τη Siemens.

Το 1956 το σκάνδαλο στο ιδιωτικό, τότε, Σισμανόγλειο με κατηγορούμενο το βουλευτή της ΕΡΕ και γενικό διευθυντή του νοσοκομείου Σάββα Παπαεμανουήλ για κακοδιαχείριση και υπεξαίρεση 1.290.000 δρχ.

Το 1963 το σκάνδαλο του Μον Παρνές, που χτίστηκε ύστερα από έμπνευση του Κωνσταντίνου Καραμανλή, κόστισε στο ελληνικό δημόσιο 120 εκατ. δρχ. και οι πελάτες του δεν ξεπερνούσαν τους 5 ανά ημέρα!

Το 1964 το σκάνδαλο με τη γαλλική Πεσινέ, με την οποία η ΔΕΗ υποχρεώθηκε να υπογράψει αποικιοκρατική σύμβαση, για να της πουλά ηλεκτρικό ρεύμα κάτω του κόστους, με συνέπεια ο ελληνικός λαός να την επιδοτεί με 100-300 εκατομμύρια δρχ. ετησίως. Ο αγρότης πλήρωνε τότε την κίλοβατώρα 14 δρχ., ενώ η Πεσινέ 7 δρχ.

Το 1964 κατηγορήθηκε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, που βρισκόταν πλέον στο Παρίσι, για δύο σκάνδαλα στη ΔΕΗ. Το πρώτο για υπερβάσεις 65 εκ. δρχ. για έργα στο Μέγδοβα από μια γαλλική και μια αμερικανική εταιρεία και το δεύτερο για πιέσεις του ίδιου προς το Δ.Σ. της ΔΕΗ για ν' αναθέσει έργο στα Κρεμαστά σε αμερικανική εταιρεία.

Το 1964 κατηγορήθηκε η κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου για αγορά 4 αεριοστροβίλων της ΔΕΗ με απευθείας ανάθεση σε αμερικανική εταιρεία με ζημιά 90 εκ. δρχ. Την ίδια χρονιά κατηγορήθηκε ο Α. Παπανδρέου ότι λίγες μέρες πριν παραιτηθεί από την κυβέρνηση ανέθεσε σε φίλο του απευθείας την πολεοδομική μελέτη της Πάτρας αμοιβής 1,8 εκ. δρχ.

Το 1974 το σκάνδαλο των κρεάτων, που έβγαλε η χούντα Ιωαννίδη, στο οποίο ενέπλεξε τον αδελφό του Παπαδόπουλου, Χαράλαμπο. Ο υφυπουργός Εμπορίου της χούντας του Παπαδόπουλου Μ. Μπαλόπουλος κατηγορήθηκε για υπερτιμολόγηση κρεάτων εισαγωγής Ροδεσίας και εξαγωγή συναλλάγματος ύψους πολλών εκατομμυρίων δολαρίων, ποσών τεράστιων για την εποχή. Επίσης, για απαγόρευση σφαγής ζώων στην Αθήνα και πώλησης κρέατος από άλλες ελληνικές πόλεις, ώστε ν' αυξάνουν τα εισαγόμενα. Πολλοί λιανοπωλητές εξαναγκάζονταν το 1/4 των κρεάτων που αγόραζαν να είναι σάπια εισαγόμενα.

Η εποχή της ΕΟΚ-ΕΕ-ΟΝΕ επισημοποίησε τη μίζα στο δημόσιο

Η κατοχύρωση της μίζας στη δημόσια διοίκηση επισημοποιήθηκε από τον Ανδρέα Παπανδρέου με το παροιμιώδες «είπαμε να κάνει ένα δωράκι στον εαυτό του, αλλά όχι και 500 εκατομμύρια». Φράση του 1986, που σηματοδότησε τη μαζική εξαχρείωση κατ' αρχήν του οργανωμένου δυναμικού

του ΠΑΣΟΚ, που ένα μεγάλο τμήμα του στελέχωνε πλέον το δημόσιο, ώστε να μην αντιδράσει στην εγκατάλειψη των προεκλογικών του θέσεων και στην αποδοχή της ένταξης στην ΕΟΚ.(Ανάλυση στην έκδοση ΑΣΚΕ-1). Το κωμικοτραγικό είναι ότι μέλος του Ε.Γ. πριν από το 1981 έλεγε ότι **οι έντιμοι είναι επαναστάτες, ανεξαρτήτως ιδεολογίας**. Ο ίδιος έγινε πολλές φορές υπουργός και βούτηξε μέχρι το λαιμό στη μίζα και τη διαφθορά. Το τραγικό είναι ότι η διαφθορά τρεφόταν με δάνεια.

Η διαφθορά και τα σκάνδαλα των κυβερνήσεων του Α. Παπανδρέου εκτοξεύτηκαν κατά τη διακυβέρνηση Σημίτη και ιδιαίτερα μετά την υιοθέτηση του ευρώ. Μίζες και διαπλοκή έγιναν καθεστώς σ' όλες τις βαθμίδες του δημοσίου και κατέστρεψαν συνειδήσεις και ηθικά ερείσματα. Οδήγησαν στο έγκλημα του Χρηματιστηρίου, των θηριωδών προμηθειών υπερτιμολογημένων οπλικών συστημάτων, που πολλά σήμερα σκουριάζουν, στο άλλο έγκλημα της ανάληψης των Ολυμπιακών Αγώνων και στο φαγοπότι στα δημόσια έργα και στο Κτηματολόγιο. Έτσι φόρτωσαν τη χώρα με δυσθεώρητα επαχθή και απεχθή χρέη. Το ερώτημα είναι ποιος δεν έπαιρνε μίζα. Αν για τα σκάνδαλα της εποχής Α. Παπανδρέου χρειάζονται πολλές σελίδες, για τα σκάνδαλα της εποχής Σημίτη χρειάζονται τόμοι ολόκληροι, παρόλο που ακόμη και σήμερα ελάχιστα έχουν αποκαλυφθεί. Το ΠΑΣΟΚ έχει αποβάλει από την εποχή Σημίτη κάθε ίχνος ιδεολογίας και η ύπαρξή του συνδέεται μόνο με την προσκόλλησή του στη διεφθαρμένη κυβερνητική εξουσία.

Η ΝΔ δεν είχε, όπως το ΠΑΣΟΚ, κίνητρο μαζικής εξαχρείωσης του κομματικού δυναμικού της, επειδή ιδεολογικά και πολιτικά πάντοτε λειτουργούσε υπέρ των συμφερόντων του ξένου και εγχώριου κεφαλαίου, χωρίς όμως αυτό να εμποδίζει τη διαφθορά και τα σκάνδαλα, όπως του Βατοπεδίου, τα «δωράκια» σε Κυριάκο-Ντόρα και Λιάπη από τη Siemens, η «απόδραση» των στελεχών της Siemens Χριστοφοράκου-Καραβέλα, η κατηγορία για χρηματισμό του Α. Παυλίδη, τα αυθαίρετα Μαγγίνα - Σουφλιά κ.λπ.

Την εξαχρείωση επιδίωκαν διαχρονικά οι «εταίροι» μέσω της ΕΟΚ-ΕΕ, για να διευρύνουν τον εσμό των δεξιών και «αριστερών» ευρωπαϊστών, μέσω χρηματοδοτήσεων, «προγραμμάτων», επιδοτήσεων, από τα οποία σιτίζονται, και μέσω των εταιρειών τους που έδιναν μίζες, ώστε να έχουν πειθήνια όργανα για να κάνουν προπαγάνδα υπέρ του ευρώ και της Ε.Ε. Τα ποσά της εξαχρείωσης τα έπαιρναν πίσω και τα παίρνουν πολλαπλάσια από τα κέρδη των εταιρειών τους και των τραπεζών τους, που μας υπερδάνειζαν.

Αμείωτη η διαφθορά στη νέα κατοχή

«Δεν είμαι εγώ μ...ας να κοινομάνε όλοι από δουλειές κι εγώ να μην παίρνω μία αυτή την εποχή», αναφώνησε για μια «ταπεινή» μίζα 25.000 ευρώ από ένα κοινοτικό «πρόγραμμα» για την παιδική παχυσαρκία. Και το σύστημα (κυβέρνηση-αντιπολίτευση-ΜΜΕ) ανέδειξε τη μίζα και όχι και το «πρόγραμμα», που μόνο ο τίτλος του αποτελεί πρόκληση, όταν η Ε.Ε. με τους εγχώριους κατοχικούς υπηρέτες της έχει καταδικάσει χιλιάδες παιδιά στη φτώχεια, στην εξαθλίωση και την ασιτία, για να σιτίζει με «προγράμματα» τους δικούς της.

Η νέα κατοχή, για να περνά τα άγρια μέτρα εξαθλίωσης της κοινωνίας και ξεπουλήματος της χώρας, καμώνεται ότι καταπολεμά τη διαφθορά, δίνοντας θέαμα στην αρένα με ξεοφλημένους διεφθαρμένους πολιτικούς ή μικρά ψάρια, που μέχρι πρότινος συγκάλυπταν. Δεν πειράζουν σκανδαλωδώς ούτε τρίχα της κεφαλής των στηριγμάτων τους, τα δις που κρύβονται στις offshore και στους λογαριασμούς των ξένων τραπεζών, ενώ τα κοινοτικά «προγράμματα» συνεχίζονται αδιάλειπτα.

Χωρίς διαφθορά και μίζες δεν μπορεί να επιβιώσει καθεστώς εξάρτησης και υποτέλειας. Οι ξένοι προστάτες το γνωρίζουν. Οι έντιμοι, αυτοί που αγαπάνε την πατρίδα τους, τους φοβίζονται.